

OTVORENÁ NÁRUČ

ČASOPIS CIRKEVNÉHO ZBORU EVANJELICKEJ CIRKVI A.V. V NITRE, JAR 2022

PIESEŇ Z TANZÁNIE

*Kristus vstal z mŕtvych, haleluja, s radosťou chváľte Ho kresťania!
On jediný je Spasiteľom, On je naším Vykupiteľom.*

*Vďačne oslavujme Pána Boha, že sa nám dostala pomoc mnohá,
Keď Syna vzkriesil, haleluja, aby nás spasil, haleluja.*

*Chodte, zvestujte, Ježiš žije a verným svojim vždy blízky je.
Čo nám prikázal, to konajme a vieru v Neho zachovajme.*

Evanjelický spevník pieseň 600 z Tanzánie

Evanjelium podľa Jána 11,54: *Preto Ježiš nechodil už verejne medzi Židmi, ale odišiel odtiaľ do kraja blízko púšte, do mesta nazývaného Efrajim, a pobudol tam s učeníkmi.*

Za dedinou štyri vrby stoja
Jedna z nich je určite tá moja
Ta ja chodím keď sa zvečeri
Ta ja chodím keď sa zvečeri

...

Za dedinou štyri vrby kvitnú
čo si počnem ak tú moju vytnú
Kde sa mojej duši uľaví
Kde sa mojej duši uľaví

...

Pán Lasica, Pán Satinský a Pán Filip, v neľahkej dobe žili. Aj oni potrebovali priestor, aby sa občas skryli alebo si uľavili. V Jánovom Evanjeliu čítame geografickú informáciu o tom, ako sa Pán Ježiš utiahol do mesta Efrajim. Bol to následok rozhodnutia židovskej rady Ježiša chytiť a zabiť.

Zaujato som hľadal a našiel dve mestá „Ets Efraim“ a „Ma,ale Efrajim“. Pán Ježiš strávil čas pred posledným vstupom do Jeruzalema blízko púšte, v Samárii, kde boli akési židovské osady. Mohlo však ísť aj o miesto, kde Absolón strihal ovce /2 Sam 13,23/, čo by dávalo hlbokú a dojímavú symboliku „Veľkonočného Baránka.“

Efrajim (hebrejsky אֶפְרַיִם) je meno druhého Jozefovho syna, ktorého mu porodila manželka Asenat. /1 Moj 41,45/. Meno Efrajim sa prekladá s výkladom ako „prašné územie, alebo „úrodná zem“.

Jákob, Izrael, požehnal Jozefa a tiež jeho dvoch synov. Mladšieho Efrajima údajne uprednostnil pred Menaššem z dôvodu jeho „pochvej vernosti Tóre“ /1 Moj 48,20/.

Celý tento exkurz nás privádza k Efrajimovi, ktorý mal záľubu v Hospodinovom zákone, a tiež k Jozefovi, ktorého predali bratia do cudziny.

Efrajim je viac ako čas, keď si Pán Ježiš išiel uľaviť duši a vyplakať sa k suchým púštnym vrbam. Efrajim je skúsenosť Boha s človekom. Efrajim je skúsenosť Pána Ježiša s nami. Efrajim je však miesto, kde sa Pán Ježiš utieka k Otcovi Nebeskému. Hospodin je svojím služobníkom verný a zdarí sa cesta verného, aj keby ho predali, zavrhl celkom odsúdili na smrť, či predaj do otroctva. Nemôžeme zabudnúť na to, že udalosti Veľkej noci sú spojené s trpkými skúsenosťami Pána Ježiša s človekom.

Niekoľko ho objíma a bozkáva, no pritom ho falošne zrádza. Iný sa zas dušuje, že ho nikdy nezaprie, ale v skutočnosti ešte nevyjde slnko, keď kikiríka kohút prvé tóny, Ježiš je to posledné na čo myslí, lebo zaiste myslí hlavne na seba.

Pôstne udalosti, ktoré sa prelamujú do veľkonočných dní nám pripomínajú náš podiel na celom dianí trpkého a bolestivého ukrižovania. Zároveň nás tieto slová však pozývajú do nášho Efrajim. Kríž nie je vrba búrľavá. Ježišov kríž je výsledkom Efrajimu, kde napriek hlbokému sklamaniu s

človeka, nájde Kristus v Bohu oporu človeka milovať a napokon celkom sa pre Neho obetovať.

Milí čitateľ, aj tvojej duši sa môže uľaviť, keď nájdeš Efrajim. Hľadať vo svojom živote Boha, ktorý miluje, ktorý slúži, ktorý je ochotný obetovať sa napriek všetkému zlému čo sa vo svete a v tvojom živote deje.

Ochorenie Covid-19, prinieslo ešte väčšie ochorenie a to je rozdelenie spoločnosti, ktoré vyústilo do vojny. Lenže na neistotu, na bezradnosť, na zákernosť a skazenosť človeka je jedinou odpoveďou obeť lásky. Búrľavá vrba Ti uľaví. Ale Efrajim, kde nájdeš živého Boha, Ťa spasí a zachráni.

Veľkonočný zázrak vzkriesenia Pána Ježiša zdôrazňuje aká veľká je Kristova láska a služba, keď sa odhodlal na svojom tele niesť naše hriechy a zjaviť nám cestu spasenia. Kríž je cesta ako Boh veriaceho v Neho prevedie cez údolie utrpenia a smrti.

U Jána v 20. kap. čítame: prišiel Ježiš a postavil sa do prostriedku, riekol im: Pokoj vám! Ako to povedal, ukázal im ruky aj bok. A zaradovali sa učeníci, keď videli Pána. Ježiš im opäť riekol: Pokoj vám! Ako mňa poslal Otec, aj ja posielam vás.

Zakús dielo Veľkej noci. Neutekaj k vrbe. Nasleduj Krista.

Ivan Boženík, zborový farár

AJ TAKÍTO SME. DOKEDY EŠTE?

Sedem dní budete jesť nekvasené chleby, hneď v prvý deň odstráňte kvas zo svojich domov, lebo každý kto by od prvého až po siedmy deň jedol kvasené, bude vyhladený z Izraela. Zachovávajúce sviatok nekvasených chlebov, lebo práve v ten deň som vyviedol vaše voje z Egypta (2M 12, 15 a 17).

I priblížili sa slávnosti nekvasených chlebov, ktoré sa nazývajú Veľkou nocou. Na to vzal chlieb, dobrorečil, lámal a dával im hovoriac: Toto je moje telo, ktoré sa vydáva za vás, to čiňte na moju pamiatku (Lk 22, 1 a 19).

Počas predpašiovej (Smrtnej nedele) sa v našich chrámoch čítajú texty Starej zmluvy, ktoré sú doplnené textami z Evanjelíí. Uznávaní teológovia - autori Pašii z roku 1996 - ku textom Starej zmluvy (väčšina je z Mojžišových kníh) pričlenili zodpovedajúce evanjeliové verše. Môj výber vyššie nie je teologický, som poľnohospodár. A chcem sa zmieniť o chlebe, teda o zboží (obilí), z ktorého sa vyrába. Chlieb je vzácne,

Časť lánu pšenice pri obci Jarok, zničená motoristami.

možno najvzácnejšie slovo na svete. V Biblii sa spomína dovedna 188 krát v jej 36 knihách. Prvýkrát ho objavujeme v 1M 3,19 v každemu z nás známom texte „V pote tváre budeš...“, poslednýkrát v 2Tes 3,12: „...aby pokojne pracovali a tak jedli svoj chlieb.“ Po napadnutí Ukrajiny V. Putinom hrozí, že časť ľudí, hlavne v chudobnom africkom svete, bude mať ešte oveľa menej chleba, ako doposiaľ. Ukrajina i Rusko sú totiž významnými vývozcami pšenice. Podieľajú sa 30 percentami na jej globálnych ex-

portoch. Ceny pšenice od vypuknutia konfliktu výrazne stúpili. Európska únia sa preto rozhodla zrušiť doposiaľ povinné úhorovanie časti pôdy a vysiať na nej obilie. Na fotografii je uvedený príklad opačný. Priam hrozivý. Naši motoristi a štvorkolkári sa rozhodli, zrejme z dlhej chvíle a roztopaše, urobiť si na láne pšenice súběžnú cestu s vozovkou, vybudovanou pre motorové vozidlá. Čo všetko ešte musí nastať, aby sme si začali vážiť chlieb náš každodenný?

Ján Huba, zborový dozorca
Foto: autor

TÉMY PRE MODLITEBNÍKOV

Žalm 2,1: Prečo sa búria národy a ľudia vymýšľajú daromnosti?

Žalm 4,9: V pokoji ľahnem si, aj zaspím; lebo Ty, Hospodine, aj keď som sám, dáš prebývať mi bezpečne.

Vojna na Ukrajine má dopady na všetky oblasti spoločenského života na celom svete. V modlitbách myslíme na tých, ktorí prežívajú v nepokoji hrozivé dôsledky vojny. Prosíme Pána Boha, aby zasiahol do života tých, ktorí môžu vojnu zastaviť. Modlíme sa za ľudí, aby mali otvorené a prijímajúce srdcia naplnené Kristovou láskou.

Žalm 127,1: Pútnická pieseň. Šalamúnova. Ak Hospodin nestavia dom, márne sa namáhajú stavitelia; ak Hospodin nestráži mesto, márne bdie strážnik.

Modlíme sa za výstavbu domu seniorov ECAV Nitra. Zvýšenie cien stavebných materiálov a neistota ovplyvňuje aj oblasť stavebníctva. Hoci cirkevný zbor získal dotáciu z EÚ potrebujeme Božiu pomoc, doslova „Boží zásah“ podobne ako pri stavbe nášho kostola a zborového centra. Celý už takmer 10 ročný projekt vkladáme do Božích rúk.

2 Tesalonickým 1,4: takže sa my sami vami chválime po Božích cirkevných zboroch pre vašu vytrvalosť a vernosť aj pri všetkých prenasledovaniach a súženiach, ktoré znášate.

Pandémia Covid 19 spôsobila zmenu i v spoločenskom živote. Modlíme sa, aby sa život vrátil aj do cirkevných zborov. Ducha neuhášajte hovorí apoštol Pavel. Prosme v modlitbách o požehnanie pri aktivitách nášho cirkevného zboru.

VSE BUDE DOBRE

„Bol som hladný, dali ste mi jesť, bol som smädný a dali ste mi piť, bol som pocestný a pritulili ste ma, bol som nahý a priodeli ste ma...“ Matúš 25, 35-40. Presne tieto slová, ktoré prehovárajú priamo k srdcu kresťana, otvorili v Nitre dvere k praktickej službe blížnemu. Tak sa to, čo hlásame, v čo veríme a o čom sme presvedčení, mohlo stať na našej nitrianskej fare realitou. Po súhlase presbyterov sme mohli ubytovať odídencov z Ukrajiny.

Sedí vedľa mňa staršia, 70-ročná pani. Hoci už máme vonku jarné, 20-stupňové teploty, má na sebe tri vrstvy oblečenia. Je jej stále zima, má problémy s krvným tlakom a na všetko, čo prežila, by najradšej zabudla. **Viera Aleksejenko** pochádza z Charkova. Za iných okolností by ste povedali, že je to milá dôchodkyňa, ktorá sa ničím nelíši od jej slovenských rovesníčok. Predtým upratovala v materskej škole, kde aj pomáhala variť. Ešte deň pred vojnou bol ako každý iný, aj na dôchodku chodila pracovať, dvakrát do týždňa upratovala. V deň, keď vypukla vojna - 24. 2. 2022 - bola spolu so svojou 36-ročnou dcérou v tomto meste, ktoré je dnes neslávne známe. O 5. hodine ráno začalo peklo. Zo začiatku bývali v pivnici spolu s ďalšími asi 45 ľuďmi, zahŕňajúc aj 5-6-ročné deti, bombardovanie bolo na dennom poriadku. Ich vlastná bytovka, kde bývali na 3. poschodí, ešte stojí, no vedľajšia už neexistuje. V pivnici bolo chladno, ohrievali sa medzi

potrubiami na teplú vodu, jedlo mali len to, čo bolo ešte v dome. Spali na handrách, vodu si v strachu o život chodili naberať na horné poschodia. Hrôzy vojny, ktoré sú nám nepredstaviteľné, oni zažili na vlastnej koži. Nejedli nič, zjedli všetko, čo bolo doma, zostali len uhorky. Svetlo nemali, a keďže veľa nejedli, na toalety išli v strachu raz za tri dni.

Na desiaty deň už tento stav nevydržali. Železničná stanica v Charkove bola plná, preplnená ľuďmi, tak, ako sme ju mohli vidieť v médiách. Každý stál v pozore, ženy držali deti nad hlavou, aby ich ostatní nepodupali. Vo vlaku nebolo možné ísť na WC, neprešli by cez toľkých ľudí. Slovo „cestovať“ je asi príliš jemné na to, v akej pozícii tam ľudia trávili dobu, kým ich vlak priviezol do Lvova. Ona sama stála celý čas medzi vozňami vlaku spolu s ďalšími 16 ľuďmi, a modlila sa, aby to všetko prežila. Z Lvova pokračovali autobusom na poľské hranice, kde im dobrovoľníci po prvý raz po dlhej dobe dali najesť a umyť sa. Na jednej izbe ich tam spalo 48. Potom ich naložili znovu do autobusu a cestovali do Talianska. V Miláne si ich rozobrali rodiny, niekde vzali 5 ľudí, inde troch. Na desiaty deň znovu odišli.

Jej dcéra robí v Čechách, vnuk jej študuje na vysokej škole v Nitre. Preto sa rozhodli pre Nitru. Vnuk jej našiel ubytovanie na internáte, ale na tretí deň musela odísť. Pani, čo celý život pracovala, starala sa o deti, si myslela, že skončí pod mostom,

Foto: Milica Boženiková

Viera Aleksejenko z Charkova.

na stanici... Niektoré veci jej vypadávajú z pamäti, má ich akoby stále zahalené obláčikom. Jedno však vie určite. Srší z nej vďačnosť, neustále ďakuje dobrým ľuďom, ktorí jej pomohli a našli miesto na fare.

Pani Viera nemá na výber. Je sama. Nevie, čo bude robiť. Pri zvuku lietadla sa stále bojí. Bez tabletiiek to tiež nejde. Nateraz je ale v bezpečí. „Verím v Boha, krížik mám stále pri sebe. Veriaca som, odkedy som sa narodila, mama ma tak vychovala. Nerozumiem po slovensky, ale vo vašom evanjelickom kostole som už bola. Žehnám Ivanovi (farárovi), som vďačná Bohu, že tu môžem byť,“ hovorí cez slzy.

Nadja Lepai pochádza z Kirovohradského kraja, z dedinky Kapitánivka. Dedinka s milým názvom má smolu, že ňou prechádza priama cesta na Cherson. Humanitárna pomoc sa tam dostane len veľmi ťažko. Muži, ktorí chcú prežiť, si museli ísť

kúpiť nepriestrelné vesty. Momentálne je v dedine 70 ukrajinských tankov a 60 rozbitých ruských tankov. Strieľa sa v susednom kraji, ale bomby lietali aj nad ich domami. Keď prelietali ruské lietadlá, zničili ich ukrajinské vojská, pri ich páde sa im steny na dome triasli, padala omietka. Ich dom stále stojí. V jeho pivnici sa schovávali 5 dní, potom vzali auto, ktoré kúpili tesne pred vojnou a odišli. Spolu s manželom a deťmi Christinou a Miškom hľadali bezpečnú cestu, ktorá by nebola zamínovaná. Priatelia medzi sebou komunikovali a dávali si vedieť, ktorá cesta je tá správna. Keď už na nej boli, museli sa striktno držať čiar na ceste, lebo všetko navôkol bolo zamínované. Vyjsť z auta tiež nebolo vôbec bezpečné, riskovali životy. Dostali sa do Ternopeľa, kde v hoteli spali len 4 hodiny, keďže začali hučať sirény. Na slovenské hranice išli asi 3 dni. Cesta do Užhorodu bola nekonečná, cesty plné áut, pohybovali sa neskutočne pomaly. Jej spomienky sú hrôzotrasné. Auto pred nimi, ktoré išlo z Luhanska, malo diery v karosérii. Muselo len tesne uniknúť pred guľkami. Jej posádku tvorila matka, ktorá bola v modrinách, deti sa báli vyjsť z auta, keď počuli výbuch, pomohli sa. Nadja pridáva aj ďalšiu historku, ktorú by sme radšej nechceli počuť. „Videli sme, ako opustené deti zo sirotincov išli samé. Zlomené ruky a nohy mali v sadre, pešo kráčali na hranice, mnohé vysilené až na pokraj všetkých síl.“ Nadja, ktorá už nemá rodičov, má manžela,

Foto: Milica Boženíková

Nadja Lepai s deťmi Christinou a Miškom.

ktorý pracuje ako kamionista. Jeho kamarát ich v Ternopole zobrať so sebou, pretože na hranice sa bolo ťažké dostať sa. Do Nitry prišli tiež preto, lebo tu mali kamarátov. Ubytovanie ale zohnať bolo ťažké, mysleli si, že budú napokon žiť v aute, bolo by to lepšie ako pod mostom... Pýtam sa jej, či sa chce vrátiť späť. Rázne odpovedá: „Nie, nechcem, bojím sa. Chceme zostať na Slovensku, deťom sa tu páči. Keď sa táto vojna skončí, možno sa tam ďalšia začne. Nechcem sa vrátiť domov, aby deti nevideli, ako to tam vyzerá, vybuchnuté domy, rakety, pustošina. Dcéra sa ma pýta každý večer, či sa už vojna skončila. Každé ráno zase, či už ideme domov...“ Mnohí ľudia,

ktorých poznala, už nežijú. Keďže Cherson je v červenej zóne, nemôžu ich ani pochovať, ich telá ležia na ulici len tak. Aj údaj o počte detí, čo doteraz vo vojnovom konflikte zomrelo, je podľa nej nepravdivý. „V Charkove ste mohli večer počuť, ako ide z pivníc zvuk, no keďže ľudia odtiaľ nemohli vyjsť, ráno už ten ľudský zvuk počuť nebolo...“

Slovami nevie vyjadriť, ako veľmi je vďačná Slovákom za ich pohostinnosť, dobrotu a prijalosť. „Vaše srdce je obrovské. Sme vám veľmi, veľmi vďační za to, ako ste nás prichýlili, za to, čo nám nezištne dávate, ako nám pomáhate. Boh žehnaj Slovensku. Vse bude dobre.“

Janka Kilianová

KURZ SLOVENSKEHO JAZYKA V CZ NITRA

Od 24. februára opustilo Ukrajinu takmer 3,5 milióna obyvateľov. Podstatnú časť tvorili najmä ženy a deti. Cez slovenské hranice prešlo k 21. marcu takmer 250 tisíc ľudí. Niektoré médiá uvádzajú, že 80% týchto ľudí cez krajinu len prechádzalo, alebo krátko zostalo na území Slovenska. Ostatní tu našli dočasný domov alebo útočisko. Aj Evanjelický posol, ktorý opäť prináša obohacujúce články, priblížil v reportáži obrovské dielo humanitárnej pomoci. Mnohé cirkevné zbory zorganizovali zbierky jedla, drogerie či odevov, podobne ako náš CZ. Misijné strediská boli pripravené k tomu, aby prichýlili ľudí utekajúcich pred vojnou.

Teta Vierka, ktorú sme ubytovali dočasne v cirkevnom zbore, umývala schody. Nikto jej nič nehovoril. Pozrela sa na mňa a hovorí, že pri práci nemyslí na to čo prežila. Akýkoľvek postoj zaujmeme voči ľuďom, ktorí prišli do našej krajiny, nikto nevrátil to, že mnohí prišli o dom, byt, o to, do čoho celý život investovali. Tiež nikto z nás nevie

Foto: Milica Boženíková

čo prežili, a čo navždy zostane v ich srdci a myslí.

Z tohto dôvodu sme uvažovali ako pomôcť inak. S niečím, čo bude mať dosah do ich života, do ich každého dňa, aby nemysleli na to, čo bude zo zajtrajším dňom. V CZ ECAV Nitra sme začali v mesiaci marec organizovať kurz slovenčiny pre odídencov. Uvedomujeme si, že momentálne ich základnou potrebou je dorozumieť sa v reči krajiny, kde teraz žijú.

Tento kurz sa koná dvakrát do týždňa v trvaní 60 minút. Záujem o kurz prejavilo 50 odídenecov z Ukrajiny, ktorí sa prihlásili.

Sú rozdelení do dvoch skupín. Vyučovanie prebieha dve hodiny naživo a jednu hodinu online. Na výučbu slovenského jazyka pre cudzincov existuje len jedna učebnica. Knihy nám vytlačili expresne za jeden deň a faktúra bola uhradená z OZ Pavla Valáška. Lektorkou je vyučujúca Lucia Juríková z jazykovej školy Alarum, ktorá absolvovala confirmáciu dospelých v našom CZ v minulom roku. V najbližšom období by mali vypomôcť aj lektori z Inlingua Nitra.

Paralelne s vyučovaním dospelých prebieha aj program pre deti. Do samotného programu sa zapojili dobrovoľníci z rodinného spoločenstva, ale aj mladí ľudia z Ukrajiny, ako aj študenti z Ukrajiny, ktorí sú na Slovensku viac rokov a chceli pomôcť ako dobrovoľníci. Administratívne a technicky zabezpečili kurz tiež Dagmar Svoreňová a Milica Boženíková. Za pomoc ďakujem aj rodine Vojtekovej, Janke Kiliánovej a Markovi Miňenkovi zo SOŠ Gastronómie a cestovného ruchu v Nitre. Ivan Boženík

Foto: Milica Boženíková

Paralelne s vyučovaním dospelých prebieha aj program pre deti.

MILÉ SESTRY A BRATIA VO VIERE

Som veľmi rád, že sa vám môžem opäť prihovoriť a poďakovať sa za vašu priazeň, ktorú ste nám v priebehu 11 rokov prejavovali.

V pomerne krátkom období príde k podstatným zmenám v personálnom obsadení našej diakonie. Žiaľ, z rodinných dôvodov budem musieť odísť z Nitry a tým i skončiť vo funkcii riaditeľa. Je mi to úprimne ľúto, lebo som tu stretol mnoho dobrých a oddaných ľudí vo viere, ktorí boli vždy nápomocní našej službe. Vo funkcii ma nahradí Mgr. Zuzana Šurániová, ktorá pracuje v našej službe už 10 rokov. Vyštudovala na UKF Nitra sociálnu prácu, počas celej obdobia služby v diakonii pracovala ako opatrovatelka a moja zástupkyňa. Pred nedávnym úspešne prekonala ťažkú operáciu a je po kúpeľnej liečbe. S pomocou Božou v blízkej dobe opäť nastúpi do služby. Ďalšou významnou zmenou je prijatie novej opatrovatelky, ktorá pochádza z Ukrajiny - ide o p. Nadiu Lepei. Veľmi snaživú a charakternú osobu, ktorá prežila i napriek svojmu pomerne mladému veku 38 rokov, veľa utrpenia. Vynaložila nemalé úsilie, aby sa dostala na Slovensko a tu chce i so svojou rodinou zostať. Zároveň nechce byť nikomu na príťaž, ale chce sa o seba a svoju rodinu postarať sama a nečakať na pomoc cudzích ľudí. Taktiež sa snaží byť užitočná a odvdáčať sa i cirkevnému zboru za to, že jej a jej deťom dočasne poskytol ubytovanie.

Moja veľká prosba na vás všetkých je v tom, aby ste obom týmto ženám dali šancu, neodsudzovali ich za to, že majú iné vierovyznanie alebo inú národnosť, a ak to bude len trochu možné, pomohli im v ich neľahkej službe. Služba v diakonii bola vždy o rozdávaní lásky a pomoci.

Prosím prijmite ich rovnako ako ste prijali i mňa i napriek tomu, že som bol vojak a s cirkevným zborom som toho nemal veľa spoločného. Zo srdca vám ďakujem za všetko, čo som mohol spolu s vami zdieľať a byť nápomocný v našej službe starým ľuďom.

Milan Slezák

PODPORA SOCIÁLNEJ PRÁCE A ČINNOSTI EVANJELICKEJ ZBOROVEJ DIAKONIE

Koncom septembra roku 2021 sme získali prvé informácie o možnosti zapojiť cirkevný zbor do žiadosti o podporu v rámci projektu „Hofnug fur OstEuropa“. Cieľom výzvy bola finčná pomoc smerovaná poskytovateľom sociálnych služieb. Obdobie rokov 2019 až 2021 preskúšali nielen personálnu ale aj finančnú schopnosť diakonických zariadení či poskytovateľov terénnej sociálnej starostlivosti. Neoddeliteľnou súčasťou je aj technické vybavenie týchto subjektov. ECAV Nitra sa zapojila do projektu a začiatkom roka získala podporu vo výške cca **1 400 eur** na nákup polohovacej postele, špeciálneho matracu a ďalších dvoch invalidných vozíkov. Zborová diakonia tak bude schopná bezprostredne pomôcť rodinám, ktoré sa dostanú do komplikovanej a zložitej situácie práve zapožičaním týchto pomôcok. Ďakujeme zahraničným partnerom z „HFO“, pracovníkom zahraničného oddelenia GBÚ a biskupskému úradu za pomoc a podporu v oblasti poskytovania sociálnych služieb.

Polohovacia posteľ so špeciálnym matracom.

neho matracu a ďalších dvoch invalidných vozíkov. Zborová diakonia tak bude schopná bezprostredne pomôcť rodinám, ktoré sa dostanú do komplikovanej a zložitej situácie práve zapožičaním týchto pomôcok. Ďakujeme zahraničným partnerom z „HFO“, pracovníkom zahraničného oddelenia GBÚ a biskupskému úradu za pomoc a podporu v oblasti poskytovania sociálnych služieb.

Ivan Boženík

SO ŠTEFANOM KVIETIKOM CHODILA DO ŠKOLY

Darina Jozafová pochádza z Ochtinej v Gemeri. Narodila sa do rodiny farára a keď mala tri roky, odišli do Tomášoviec pri Lučenci, čo bola vtedy posledná slovenská dedina. Mamička jej zomrela, keď mala Darinka šesť rokov. V deň svojich 37. narodenín mala pohreb. Zostali po nej ona s bratom. Otec sa ženil druhýkrát, keď mal 38 rokov, vzal si slobodnú, 32-ročnú ženu. Jej druhá mamička bola veľmi dobrá.

Darinka chodila na Gymnázium Boženy Slančíkovej Timravy v Lučenci. 7 a pol roka študovala na gymnáziu, ale nemohla študovať na vysokej škole, lebo bola farárske dieťa. Zavolať si ju však riaditeľ školy a ponúkol jej, že môže ísť študovať do oktávy na pol roka na Pedagogické gymnázium v Lučenci. Nevedela, čo je pedagogika, a hneď ju poslali učiť na prax na 6 týždňov... Tam stretla výbornú učiteľku, ktorá ju mala na praxi, chodila s ňou poobede zháňať pomôcky. Povedala jej: „Vy ste rodená učiteľka! Zaslúžili by ste si jednotku!“

Učila všetky predmety 5. ročník, lebo to už boli rozumné deti. Najradšej však mala ruštinu, keďže z nej mala maturitu, patrila medzi pár ľudí, ktorí mali v tej dobe maturitu z ruštiny. Spomína si, že herec Štefan Kvietik, ktorý chodil do „áčky“, sa učil nemčinu. Ona angličtinu.

Vojnové časy má v živej pamäti dodnes. Zažila vojnu na vlastnej koži. „Môj otecko schovával partizánov, bol spojka medzi nimi a medzi Mizúrom. Nemci

ho prišli zobrať ako gestapo. Otec bol medzi tými, ktorých mali tiež usmrtiť. Bol pripravený na odstrel v Kremničke. Mama to však s plačom povedala mužovi, ktorý viedol front. O 12-stej mal otvoriť dvere. Tam nikto nestál, nestrážil. A tak otecko ušiel. Dobehol na faru a musel sa skrývať. Cirkevník ho schoval pod válov, musel tam mesiac ležať. Potom prišli partizáni a postrieľali Nemcov. Na príkaz môjho otecka ich pochovali do truhiel. Nemci mu ďakovali za to, že ich dal pochovať. Boli mu veľmi vďační a rozvážali ho na aute.“

Jej manžel pochádzal z Tomášoviec. Keď sa ženil jeho najstarší brat, pozval farára so ženou a najstaršou dcérou, čiže ju, na svadbu. Milan, jej muž, s ňou vtedy tancoval celý večer. A tak sa zrodila ich láska. Keď jej manžel skončil školu, dostal umiestenku do Nitry. Otec jej poradil, že má teda aj ona napísať o umiestenku do Nitry, ale v Nitre jej chceli dať miesto len vtedy, keď bude zosobášená. Otec jej vybavil civilný sobáš v primaciálnom paláci, v marci sa brali a v septembri dostala miesto. Svadba bola aj cirkevná - 5. júla v Hlbokom. Oddával ich jej krstný otec, farár. Potom prišla krutá rana. Nemohli mať deti. Jej muž si nechcel adoptovať dieťa, zobrali si teda do opateru na 3,5 roka dieťa jeho brata mladšieho o 20 rokov. Na toto obdobie spomína veľmi dobre. Dárius, tak sa volal, vyštudoval v Prahe na Karlovej Univerzite a pomáha jej doteraz. Keď mu je

za to vďačná, on jej len povie: Ja ti len vraciam lásku, ktorú si mi dala.

Ako si spomína na nitriansky zbor? „Chodila som do kalvínskeho kostola. V zborovke sme mali spevokol, spievala som v alte. Náš dirigent bol p. Štefánik. Pamätám si aj Gizku Roškovú, chodili sme spolu do SEŽ. Môj obľúbený farár bol Ondrej Prostredník. Chodila som s ním učiť náboženstvo, ovládal reči, vedel po nemecky, anglicky, francúzsky. Keď odišiel do Švajčiarska, bola som veľmi sklamaná.“

Pani Jozafová býva už 14 rokov sama. Ťažko chodí, jej diagnóza je artróza. Rada číta, lúšti krížovky a varí. V minulosti často navštevovala kostol, ale naposledy bola na Službách Božích v auguste. Olinka Beresecká ju zvykla voziť, aj pán Globan.

Sama hovorí: „Pán Boh to takto chcel, pomáham, kde viem, hoci slabo. Nikdy som nepochybovala o Pán Bohu. Celým svojím srdcom verím, že on má môj život pevne v rukách.“

Janka Kilianová

ZAMYSLENIE

Mojich zopár myšlienok kladiem na papier krátko po sviatkoch, ktoré sú symbolom Božieho požehnania pretaveného do pokoja, porozumenia, lásky, radosti a stretávania sa rodín – po Vianočiach. Na ich príchod sa domácnosti pripravujú okrem iného aj veľkým upratovaním, aby všetko v dome dýchalo čistotou, vôňou a bolo na svojom mieste. Podobne sa tak dialo aj u mňa. Mám veľkú pomocníčku – dcéru Katarínu. Dostala sa k veciam, ktoré odkladám v šuplíku v duchu „raz sa k tomu vrátim“. Pri upratovaní našla výtlačky cirkevného časopisu *Otvorená náruč* spred dvadsiatich rokov, konkrétne jedno číslo z roku 2001 a dve čísla z roku 2003. Myslím, že objavila úplne prvé vydanie. Na otázku, čo s nimi, som odpovedala – samozrejme, že si ich nechám, len ich nezalož, pretože sa chcem do nich pozrieť a v spomienkach sa vrátiť v čase.

Autormi článkov v prvom čísle z júna 2001 boli najmä zborový pán farár Elko (dnes generálny biskup ECAV), pán Štubňa, pani Ruthová, pani Štubňová, pani Vranková a pani Schenková. V rubrike *Pre naše deti* sa nachádzali písomkové hlavolamy a krížovka z autorského pera pani Máhrikovej a pani Koreckej. Časopis končí básňou *Pokánie* od pani Kučerковой zo zbierky *Orosená radosť*.

Aké úžasné a neuveriteľné Božie riadenie! Pri listovaní starých *Otvorených náručí* mám zapnutý televízor, sledujem televízne noviny – a zrazu vidím na obrazovke Zuzku Máhrikovú, bývalú pani učiteľku. Krásneho životného jubilea 100 rokov sa dožila vo vý-

bornej mentálnej kondícii, s výrečnosťou seba vlastnou, pamätajúc si množstvo obdivuhodných vecí. Členky Spoločenstva evanjelických žien v Nitre si určite spomínajú na jej nadšenie pri prezentovaní významných literátov – veď bola učiteľkou slovenského jazyka s veľkým U. Televízny rozhovor ukončila slovami, že pri výkone učiteľskej profesie nikdy nemala pocit nudy. Je to veľká pravda. Ak človek odovzdával povolaniu svoje srdce a práca ho naplňovala, necítil únavu ani vyčerpanie. Také bolo učiteľské povolanie, v ktorom som aj ja zotrvala viac ako 50 rokov.

Vrátim sa k obsahu starších vydaní zborového časopisu. Verná svojmu predsavzatiu som si všetky články pozorne prečítala a znova boli pre mňa prínosom. V prvom čísle sa pán farár Elko zamerával na kresťanské osobnosti – apoštolov Petra a Pavla, vierozvestcov Cyrila a Metoda, majstra Jana Husa. Vyzdvihol ich múdrosť, húževnatosť, intelektuálne a duchovno-pastierske schopnosti, fyzickú a morálnu výdrž a trpezlivosť, s akou vstupovali s evanje-

liom do úplne nových civilizačných priestorov. V plynutí stáročí sú stále veľkými vzormi aj pre súčasnosť. Rozmýšľajme, uvažujme. Ja sa aj v dnešnej dobe teším na obsah každého čísla nášho časopisu. Má síce väčší formát, nových prispievateľov a písané slovo dopĺňajú farebné fotografie, ale rovnako ako pred dvadsiatimi rokmi má čo povedať a myslím, že si získal stálu čitateľskú základňu. Takto sme podrobne informovaní o živote zboru a o dianí v ňom. Vďaka nášmu pánovi farárovi Boženíkovi sa vzdelávame výňatkami z Biblie a môžeme aj takto upevňovať svoju vieru. Časopis nám v hojnej miere prináša témy na zamyslenie a modlitbu. Osoby a obsadenie sa v čase menia, ale poslanstvo zostáva.

Vážme si tento dar vzájomnosti, ktorý nám Pán dáva. Vďaka patrí prispievateľom do *Otvorenej náruče* – či v minulosti alebo dnes – ktorí si popri plnení pracovných povinností či povinností v rodine nachádzajú čas, tvorivo píšú a odovzdávajú nám kus ľudskej múdrosti. Na druhej strane sa ocitáme my, príjemcovia, radi sa inšpirujúci a prahnúci po nových informáciách. Pisateľom aj čitateľom prajem zdravie a silu vo všetkých počinoch, na ktoré sa podujmú. Snáď Pán Boh požehná návrat dní, keď sa znova presunieme do fyzického sveta, budeme sa môcť stretávať a o tom, čo sa v zbere deje, čo ho zamestnáva a čo mu prináša radosť, sa budeme dozvedať nielen zo stránok *Otvorenej náruče*, ale v spoločenstve v ničím nenahraditeľnej priamej osobnej komunikácii.

Viera Marečková

BENEFIČNÝ KONCERT PRE ĽUDÍ UTEKAJÚCICH PRED VOJNOU NA UKRAJINE

Dňa 20. marca sa konalo veľmi spontánne podujatie. Vzniklo z myšlienky podporiť slovom, modlitbou a hudbou tých, ktorí utekajú pred hrozbou vojny. Z cirkevného zboru sme oslovili Katedru hudby UKF, najmä nášho priateľa Mareka Štrbáka, či by nechceli podporiť takéto podujatie. Asi do hodiny prišla správa, že študenti hudby z Ukrajiny budú radi a hrdí ak budú môcť podporiť svoju

krajinu a ľudí, ktorí prichádzajú na Slovensko. Nakoniec sa k tejto iniciatíve pridali aj ostatní členovia cirkevného zboru i priatelia z ekumenického spoločenstva. Podujatie moderoval br. Ivan Kühn, s básňou vystúpil aj br. Rastislav Vacho, za ECAV na Slovensku sa prihovorila s. Renáta Vinczeová, zástupkyňa generálneho dozorca. Účinkovali: Kateryna Fiedieshova, Anna Androsenko, Samuel Mikláš, Ema Demeterová, Marek Štrbák a rodina Magurská.

Spoločná zbierka vynesla sumu **1 368 eur**. Finančné prostriedky budú použité na úhradu nákladov spojených s jazykovým kurzom, na podporu hostujúcich rodín v ECAV Nitra a na náklady spojené s ubytovaním rodín v misijných zariadeniach Dunajsko-Nitrianskeho seniorátu v prípade ich obsadenia. Príjemný podvečer sme zakončili spoločnými modlitbami za pokoj, mier a Božiu ochranu. Na záver zaznela aj modlitba Otčenáš v ukrajinskom jazyku. Bohu vďaka.

Ivan Boženík, zborový farár

ZVOLILI SME 6 ZBOROVÝCH PRESBYTEROV

Výročný konvent nášho cirkevného zboru sa konal počas Služieb Božích v nedeľu 27. marca. 6 - ročné obdobie služby uplynulo piatim presbyterom, z nich štyria opätovne kandidovali. Sestra Anna Maričová sa po 3 funkčných obdobiach (18 rokoch služby) rozhodla už nekandidovať a navrhla kandidatúru Ondreja Proksu. Dušan Novotný sa z dôvodov vysokého veku a zdravotných problémov rozhodol ukončiť svoj mandát pred jeho uplynutím. Obom im úprimne ďakujeme za ich obetavú službu a prajeme im dobré zdravie a Božiu ochranu slovami Písma:

*„Za všetko ďakujte, lebo taká je Božia vôľa pri vás v Kristovi Ježišovi“ (1Tes 5,18).
Nech ťa žehná Hospodin a nech ťa ochraňuje! Nech rozjasní Hospodin Svoju tvár nad tebou a nech ti je milostivý! Nech obráti Hospodin Svoju tvár k tebe a nech ti udelí pokoj!“ (4M 6, 24 – 26).*

Za zborových presbyterov na obdobie rokov 2022 – 2028 boli zvolení: Tibor Mesároš (zástupca zborového dozorca), Milan Zmeko (kostolník), Pavol Otepka, Slavomír Revay a novými presbytermi sa stali Lenka Otepková a Ondrej Proksa. Prajeme im v službe veľa zdravia a Božieho požehnania a vítame ich v zborovom presbyterstve slovami evanjelistu Lukáša (10, 2):

„Žatva je veľká, ale robotníkov je málo. Proste preto Pána žatvy, aby poslal robotníkov na svoju žatvu!“

Predsedníctvo CZ

OBČIANSKE ZDRUŽENIE PAVLA VALÁŠKA

AJ TVOJE 2 % POMÔŽU

ĎAKUJEME

podporou OZ PV podporuješ najmä prácu
Evanjelickej zborovej diakonie v Nitre
pomoc seniorom a rodinám po každej stránke

[www.ecavn.sk/Obc. zdruzenie Pavla Valáška](http://www.ecavn.sk/Obc.zdruzenie%20Pavla%20Valaska)

PRESEDNÍCTVA ECAV VYHLASUJÚ

**Zbierku
pre
Ukrajinu** ECAV

TRANSPARENTNÝ ÚČET VO VÚB:
ZBIERKA PRE UKRAJINU-ECAV
SK04 0200 0000 0045 6819 6251

FOTOGALÉRIA – ZIMA 2021/JAR 2022

Koncert pre Ukrajinu.

Kurz slovenského jazyka.

Ekumenické bohoslužby - Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov.

Vyučovanie náboženstva

V školách prebieha zápis prváčikov. Nezabudnite svoje deti prihlásiť na ev. náboženstvo aj v školskom roku 2022/2023 a majte odvahu žiadať učiteľov prípadne riaditeľov škôl o možnosť vyučovať aj evanjelické náboženstvo na ďalších školách. Ak sa v škole nájde aspoň 5 žiakov budeme hľadať riešenie, ako realizovať hodiny aj v novom školskom roku. Privádzajte deti aj na nedeľnú besiedku. Aj deti potrebujú pre rast vo viere „duchovný pokrm.“

Od 15. marca 2022 opäť povolili v školách miešanie skupín žiakov a organizovanie krúžkov v školách. Evanjelické náboženstvo sa vyučuje na 4 základných a 2 stredných školách:

Pondelok – 14:00 ZŠ Benkova

Utorok – 14:00 ZŠ Kráľa Svätopluka

Streda – 7:10 Gymnázium Golianova ul.

Streda – 14:00 ZŠ Škultétyho

Štvrtok – 14:00 ZŠ Topoľová

Piatok – 7:10 Gymnázium Párovce

Online platby, milodary, úhrada cirkevného príspevku, cirkevný zbor podporujem mesačne

Tešíme sa, že mnohí z vás podporovali cirkevný zbor aj počas posledných dvoch ťažkých pandemických rokov. Zaznamenali sme nárast milodarov prevodom na bankový účet. Tiež platbu nedeľnej ofery a, samozrejme, aj úhrady cirkevného príspevku. Mnohé milodary sme oznamovali v súhrnoch za každý mesiac. Cirkevný príspevok v roku 2022 je vo výške 25 eur na dospelého a 5 eur na dieťa do konfirmácie. Prosíme vás, aby ste do poznámky vždy uviedli účel (Cirkevný príspevok – za ktorý rok a pri ňom informácia, za aké osoby z rodiny, Milodar, Mesačný cirkevný príspevok - MCP, a tiež priradili aj variabilný symbol – pozri nižšie). Prosíme vás, aby ste využívali číslo účtu cirkevného zboru ECAV Nitra:

IBAN: SK29 7500 0000 0003 0266 0573, ČSOB Nitra
VS: 1

Poznámka: CP 2022 meno a priezvisko, manžel, deti, 2xdosp. 2xdeti

VS: 2

Poznámka: Milodar a konkrétny účel napr. oprava kúrenia, detský tábor, diakonia

VS:333

Poznámka: MCP meno a priezvisko

Služby Božie

Nedeľa, 10.00 hod.

V každú prvú nedeľu v mesiaci je v rámci Sl. Božích Večera Pánova

Detská besiedka

V každú nedeľu počas Služieb Božích

Nitriansky evanjelický spevokol

Pondelok, 16.30 hod.

Vysokoškolská mládež UNITKA

Utorok, 19.00 hod.

Kurz Slovenského jazyka pre „odídencov“

Streda, 16:00 hod. a 17:00 hod.

Stretnutie mladých mamičiek

Tretia streda v mesiaci, 18.00 hod.

Spoločenstvo evanjelických žien

Prvá streda v mesiaci, 18:00 hod.

Stretnutie mužov

Posledný pondelok v mesiaci, 18.00 hod.

Oteckovia

Tretia streda v mesiaci, 18:00 hod.

Klubík

Štvrtok, 9.30 hod.

Večer s Bibliou

Štvrtok, 15.45 hod.

Stredýtýždňové Služby Božie

Štvrtok, 18.00 hod

Vyučovanie konfirmácie

Piatok, 15.15 hod.

Dorastový KLUB MM

Piatok, 17.00 hod.

Zaopatrenie Večerou Pánovou

v domácnosti, penzióne, nemocnici či v hospíci

Na požiadanie u zborového farára

Ivana Boženíka 0918 828 150

Zbierka hygienických potrieb pre ľudí z Ukrajiny

Ešte stále prichádzajú aj do mesta Nitra mnohí ľudia z Ukrajiny. Niektorí našli prvú pomoc v centrách, v rodinách. Mnohí si už aj našli prácu, či umiestnenie detí v školách a škôlkach. Stále je však potrebné preklenúť obdobie, kým im začnú prichádzať prvé príjmy. Do toho času môžete prispieť hygienickými potrebami alebo potravinami konkrétnym osobám. Viac informácií získate u br. farára.

Ukončenie zbierania plastových vrchnákov

Touto cestou vám oznamujeme, že k 1.5. 2022 ukončujeme zbierku plastových vrchnákov v kostole a to z dôvodu separovania plastového odpadu a jeho výkup v obchodoch. Ďakujeme všetkým, ktorí aj takouto formou podporovali rodiny v ťažkej sociálnej situácii.

ÚPRIMNÉ BLAHOŽELANIE

Naša sestra vo viere **Gizka Rožková** sa po tieto dni dožila vzácneho životného jubilea 90. rokov života. Pán Boh jej daroval manžela, dietky, vzácny čas s rodinou, za ktorý je nesmierne vďačná. Dlhé roky bola stálou klientkou našej Evanjelickej zborovej diakonie. Od druhej polovice roka 2021 sa presťahovala do domu seniorov vo Svätom Jure. Aj touto cestou jej srdečne blahoželáme ku krásnemu životnému jubileu a prajeme jej veľa trpezlivosti, síl a Božieho pokoja i v ďalších rokoch života. Veľmi sa tešíme jej krásnemu pozdravu pri príležitosti jej narodením: „Ďakujem Pánu Bohu za požehnanie a vedenie životom a s láskou si spomínam na nitriansky zbor, kde som prežila veľa krásnych rokov“.

MATRIKY ROK 2022

(do 31.03.2022)

Pokrstení

Ako práve narodené nemluvniatka túžte po duchovnom čistom mlieku, aby ste ním rástli na spasenie. 1. Petra 2, 2

Ema Chropúvková
Adam Bratský /člen CZ Nemcovce/

Zosnulí

Nikto z nás totiž nežije seba a nikto seba neumiera. Lebo ak žijeme, Pánovi žijeme, ak umierame, Pánovi umierame. A tak či žijeme, či umierame, Pánovi sme. Rímskym 14, 7 – 8

Milan Stančík
Milan Zabadal
Alena Jankovičová
Božena Slamečková
Dušan Dvorský
Zuzana Máhriková
Juraj Remiar
Mária Benková
Drahomíra Mačurová
Ján Pšenica

Časopis Otvorená náruč vydáva Cirkevný zbor ECAV Nitra, Sládkovičova 12, 949 01 Nitra.
Mobil farára Ivana Boženíka: 0918 828 150, farskyurad@ecavnr.sk, www.ecavnr.sk.
Číslo účtu: SK18 7500 0000 0040 0509 5481. Redakčná rada: Ivan Boženík, Ján Huba, Nina Pastieriková. Grafická úprava a sadzba: Nina Pastieriková. Jazyková úprava: Eva Hubová.

OLTÁRNA SVIATOSŤ

Dr. Martin Luther, Veľký katechizmus - O Oltárnej sviatosti

Predovšetkým máme tu jasný text v Ježišových slovách „TO ČIŇTE na moju pamiatku“. Tieto slová nám, najmä kresťanom, hovoria a prikazujú, aby sme prijímali sviatosť. Preto, kto chce byť Kristovým učeníkom, a takým On tu hovorí nech pamätá na ňu a zachováva ju nie z donucovania ako ľuďmi nútený, ale že je poslušný Kristovi a Jemu sa chce ľúbiť. Ale ak povieš, že je tu doložené „Kedykoľvek to budete robiť“ a že toto nikoho nenúti, ale necháva každému na jeho slobodné rozhodnutie, odpoviem: „To je pravda, ale nikde nie je povedané, aby sme to nikdy nečinili.“ Naopak, slová „Kedykoľvek to budete robiť“ načím tak rozumieť, že to treba čím častejšie robiť. A pripojuje ich len preto, lebo chce, aby sviatosť bola slobodná, neviazaná na určitý čas, ako u Židov veľkonočný baránok, ktorého všetci mohli jesť iba raz do roka a to práve večer štrnásteho po prvom splne, ani o deň prv alebo neskôr. Akoby tým chcel povedať: „Ustanovujem vám veľkonočnú slávnosť alebo večeru; ale nemusíte ju prijímať len práve v tento večer roku, ale čím častejšie a ako chcete, ako sa vám hodí a ako to potrebujete a neurčujem ani miesto ani čas“.